

ρουιάζουσι μεγάλας αναλογίας πρὸς τὰ φάσματα τῶν γήινων χημικῶν στοιχείων ὡς καὶ πολλὰς κοινὰς γραμμὰς πρὸς τὸ ἡλιακὸν φάσμα. Οὐσιώδης χαρακτήρ αὐτῶν εἶνε ἡ ἐν αὐτοῖς τακτικὴ παρουσία τῶν βιβδωσεων τοῦ ὑδρογόνου· μόνον εἰς τοὺς λαμπροτέρους ἀστέρας τοῦ Ὠρίωνος (πλὴν τῆς Beteiguse ἢ α τοῦ Ὠρίωνος) καὶ βιβδωσεις αὗται εἶνε δυσκόλως ὁραταί. Εἶνε λαμπραὶ εἰς τὸν ἀστέρα γ τῆς Κασσιόπης καὶ εἰς τὸν δ τῆς Λύρας, ἀλλ' εἰς πάντας τοὺς λοιποὺς παρίστανται ἀμαυραὶ ἐπὶ τοῦ λαμπροῦ ἐδάφους τοῦ φάσματος. Εἰς τὸν Βέγαν, τὸν Σείριον καὶ ἐν γένει εἰς τοὺς λευκοὺς ἢ κυανοὺς ἀστέρας εἶνε πλατεῖαι καὶ κατὰ τὰ πέρατα διακεχυμέναι, ὡς ἂν εἰ τὸ ὑδρογόνον ἐσχημάτιζε περιχώλουμεν πικνὸν καὶ σχετικῶς ψυχρὸν, ἀπρόροφον ἰσχυρῶς τὴν ἀκτινοβολίαν ἐσωτερικῆς τινος φωτοσφαίρας.

Στοιχεῖα πλὴν τοῦ ὑδρογόνου ἀπαντῶσι συνήθως τὸ νάσιον, ὅπερ παρέχει, ὅπως καὶ εἰς τὸ ἡλιακὸν φάσμα, τὴν διπλὴν βιβδωσιν D, τὸ μαγνήσιον, παρέχον τὴν τριπλὴν βιβδωσιν G, ὁ σίδηρος μετὰ τῶν πολυαριθμῶν αὐτοῦ βιβδωσεων, κτλ.

Πρὸς χαρακτηρίσιν τῶν λαμπροτέρων ἀπλανῶν ἀρκοῦσιν αἱ τρεῖς (I, II, III) τάξεις τοῦ Vogel, αἵτινες εἶνε αὐτοὶ οἱ τρεῖς τύποι τοῦ Secchi (1867), τῶν ὑπὸ ἄλλων ἀστρονόμων (D' Arrest, Pickering, Vogel, Dunér, καὶ ἄλλων) σχηματισθεῖσιν ὑποδιαίρεσεων περιλαμβανουσῶν εὐαριθμοὺς ἀστέρας ἀσθενεῶς φωτοβολίας.

Τάξις. I. Ἀστέρες λευκοὶ ἢ κυανοὶ. — Δίδουσι φάσματα ἐν οἷς αἱ μεταλλικαὶ βιβδωσεις εἶναι λίαν ἀσθενεῖς, αἱ δὲ τοῦ ὑδρογόνου λίαν δεδηλωμέναι· εἶνε ἡ πολυαριθμοτέρα τάξις. Εἰς ταύτην ἀνήκουσιν οἱ ἀστέρες:

α τῆς Λύρας (Βέγας)· α τοῦ Ἀετοῦ ('Αλταίρ)· α τοῦ Μεγάλου Κυνὸς (Σείριος)· α τοῦ Λέοντος ('Ρήγυλος)· α τοῦ Μικροῦ Κυνὸς (Προκύων)· α τῶν Διδύμων (Κάστωρ)· β τοῦ Ὠρίωνος (Rigel)· α τῆς Παρθένου (Στάχυς)· α τοῦ Νοτίου Ἰγθύος (Fomalhaut)· α τοῦ Βορείου Στεφάνου· α τοῦ Ζυγοῦ· α τοῦ Πηγᾶσου (Μαρκάμπ)· α τοῦ Περσέως· β τοῦ Κριοῦ· δ τοῦ Σκορπίου· γ τοῦ Ἡρακλέως.

Τάξις II. Ἀστέρες κίτρινοι. — Δίδουσι φάσματα ἐν οἷς αἱ μεταλλικαὶ βιβδωσεις εἶνε πολυαριθμοὶ καὶ λίαν εὐκρινεῖς, ὅλως ὅμοιοι πρὸς τὰς τοῦ Ἡλιακοῦ φάσματος. Εἰς ταύτην ἀνήκουσιν οἱ ἀστέρες:

α τοῦ Βωῶτος ('Αρκτοῦρος)· α τοῦ Ταύρου (Δαμπαδίας)· α τοῦ Ἡνιόχου (ἡ Αἴξ)· α τῆς Μικρᾶς Ἀρκτοῦ (Πολικός)· δ τῶν Διδύμων (Πολυδεύκης)· α τοῦ Κύκνου· α τῆς Κασσιόπης· α τοῦ Κριοῦ· α τῆς Μεγάλης Ἀρκτοῦ· δ τῆς Παρθένου· δ τοῦ Ἡρακλέως· γ τοῦ Λέοντος.

Ὁ Ἥλιος πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀστὴρ τῆς τάξεως ταύτης.

Τάξις III. Ἀστέρες ἐρυθροὶ ἢ χρυσοί. — Δίδουσι φάσματα ἐν οἷς ἀπαντῶσι, πλὴν τῶν μεταλλικῶν βιβδωσεων, καὶ πολυαριθμοὶ σκοτεινὰ ταῖνια. Εἰς ταύτην ἀνήκουσιν οἱ ἀστέρες:

α τοῦ Ὠρίωνος (Beteiguse)· α τοῦ Σκορπίου ('Αντάρης)· α τοῦ Ἡρακλέως· δ τοῦ Πηγᾶσου· α τοῦ Κήτους.

H. Γ. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ.

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Τῇ 4 ἰσταμένου συνήλθον οἱ ἑταῖροι τῆς ἐταιρείας ταύτης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κυρίου κ. Κόντου εἰς πρώτην μετὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς συνεδρίαν. Μετὰ τινὰ συζήτησιν περὶ τοῦ διοικητικοῦ τῆς ἐταιρείας μέρους ἤρξαντο αἱ ἀνακοινώσεις. Πρῶτος ὁ πρόεδρος τῆς ἐταιρείας κύριος Κόντος ἐποίησατο ἀνακοινώσιν, ἐπανορθῶν τὸ ἐν ταῖς εἰς Ὀμηρον παρεχόμεναις τοῦ Εὐσταθίου φερόμενον: «τὸ δὲ ἡρασάμην ἀνάλογον μὲν, ἀκριβὲς δὲ τοῖς λογογραφεῖν ἐθέλουσι», εἰς ἀτρίβες (τουτέστιν: ἀηθες). Ὡσαύτως δὲ τὸ ἐν τοῖς εἰς Ἀριστοφάνους σχολίοις κείμενον «κατὰ τὴν Εὐρυσεῶς ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατεῖαν λόγος Ἡρακλέους θυγατέρα Μακαρίαν τοῦνομα ἐαυτὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰς σφαγὴν ΜΕΤΑ δ' οὐ ναι», ἐπληρώσεν ΕΠΙ δ' οὐ ναι, καὶ ὀρμηθεὶς ἐκ τούτου πολὺν ἐποίησατο

λόγον περὶ τοῦ ἐπιδίδωμι ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ παρέχω καὶ περὶ τοῦ ἀτρίβης, ἀτρίπτος, τετρίμμενος κτλ.

Μετὰ τὸν κύριον Κόντον ὁ κύριος Ἰωάννης Ἀργυριάδης ἀνεκινώσατο τοὺς ἑταίρους παρατηρήσεις αὐτοῦ κριτικὰς καὶ διορθωτικὰς εἰς τὰ πολιτικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους.

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΠΡΑΙΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Συνεδρία τῆς 3)15 ὁκτωβρίου.

Τὰ μέλη τῆς ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίας τῶν Ὠραίων Τεχνῶν συνήλθον ἐν τῷ Πανακαδημίῳ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιπροέδρου κ. Gerome. Ὁ κ. Benedetto Civiletti, ἀντεπιστέλλον τῆς Ἀκαδημίας ἐν Παλέρμῳ, ἀπευθύνει τῇ Ἀκαδημίᾳ, ὡς τεκμήριον ὑπολήψεως, τὸ φωτογραφικὸν ἀπεικόνισμα τοῦ συμπλέγματος αὐτοῦ τοῦ Dogali, ὅπερ ἦν ἐκτεθειμένον ἐν τῇ ἐθνικῇ ἐκθέσει τοῦ Παλέρμου καὶ ὅτι οἱ Ἕλληνοὶ δύνανται ἀπένειμον τὸ μέγα τιμητικὸν δῶπλον.

Ἡ Ἀκαδημία ὑπομινύσκει ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς χήρας Kastner-Boursault ἰδρυθὲν διαγώνισμα γενήσεται τὸ πρῶτον κατὰ τὸ 1894.

Τὸ διαγώνισμα τοῦτο κατέστη πρὸς βράβευσιν τοῦ «καλλίστου ἔργου τῆς μουσικῆς φιλολογίας, ὅπερ συνετάχθη ἐν Γαλλίᾳ ἢ τῷ ἐξωτερικῷ καὶ ὅπερ θέλει πραγματεῦσθαι περὶ τῆς ροπῆς τῆς μουσικῆς ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ πολιτισμοῦ ἐν τῷ δημοσίῳ καὶ ἰδιωτικῷ βίῳ».

Τὰ χειρόγραφα ἢ δημοσιεύματα δέον νὰ κατατεθῶσι—τὰ δεδημοσιευμένα ἐν διπλοῖς ἀντιτύποις—εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ Πανακαδημίου (Institut) πρὸ τῆς 1 ἰανουαρίου 1894 (v. χ.).

Ὁ κ. Saint-Saëns ἀνακοινῶνται μελέτην αὐτοῦ «Περὶ τῆς ἀρχαίας λύρας».

Ὁ κύριος Delaborde, ἰσόβιος γραμματεὺς, ἀνακοινῶνται τῇ Ἀκαδημίᾳ τὴν πραγματείαν, ἣν προτίθεται ν' ἀναγνῷ κατὰ τὴν προσεχῇ δημοσίαν συνεδρίαν ἐπὶ τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων τοῦ Meissonier.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ.

Συνεδρία τῆς 2)14 ὁκτωβρίου.

Ὁ διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀθήναις γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς κ. Ὁμόλλ, δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν ἰσόβιον γραμματεῖα τῆς Ἀκαδημίας ἀγγέλλει τὴν προσεχῇ μετέθεσιν αὐτοῦ εἰς Δελφούς μετὰ κ. Couve, μέλους τῆς σχολῆς ταύτης πρὸς ἔναρξιν τῶν ἀνασκαφῶν. Ὁ κ. Ὁμόλλ (Homolle) ἀνακοινῶνται ὅτι ὁ ὠρισμένος πρὸς μεταφορὰν τῶν ἀνακαλυπτομένων σιδηροδρόμος ἐστὶν ἑτοιμος, εἰ καὶ δὲ οὐπω ἄπαν τὸ ἔδαφος ἐστὶν ἐλεύθερον, δ κ. Ὁμόλλ ὅμως ἐλπίζει ὅτι εὐρήσει χῶρον κενὸν κτιρίων ὅπως ποιήσῃ ὠφέλιμον ἐργασίαν καὶ σημαντικὰ ἀνακαλύψεις.

Ὁ ἐπὶ τῆς δημοσίας παιδείας ὑπουργὸς ἀγγέλλει τῇ Ἀκαδημίᾳ ὅτι ὁ κ. Canovas del Castillo, πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τῆς Ἰσπανίας καὶ διευθυντὴς τῆς «Real Academia de la historia» μεταβήσεται κατὰ τὸν προσεχῇ μῆνα εἰς Γάδαιρα, ὅπως παραστῇ εἰς τὸ δεύτερον μέρος τῶν ἀναμνηστικῶν ἐορτῶν ἐπὶ τῇ ἀνακαλύψει τῆς Ἀμερικῆς. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀνοιχθήσονται ἀρχαῖοι τινὲς τύμβοι οὐπω ἐρευνηθέντες καὶ ἀνέκοντες εἰς τὴν ἄρτι ἀνακαλυφθεῖσαν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ φοινικικὴν νεκρόπολιν.

Ὁ Ἀββᾶς Duchesne τοῦ Bulletin Critique ἀναγινώσκει ὑπό-

1) Τὰ ἐγκρίνια τῶν ἀνασκαφῶν ἐγένοντο, παρόντων τοῦ κ. Ὁμόλλ καὶ τοῦ ἀκολουθοῦ τῆς γαλλικῆς ἐν Ἀθήναις πρεσβείας κ. δὲ Βουργοῦν, ὡς ἀντιπροσώπου αὐτῆς, ὅτινες ὡμίλησαν πρὸς τοὺς προσελθόντας κατόικους, ὧν ἐνδόνματι ἀπήντησεν εἰς τῶν προκρίτων Δελφῶν. Πρὸς τὸ παρὸν σκέψις γίνεται περὶ ἀποκαθάρσεως τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ, ἣτις εὐρίσκεται ἀκριβῶς κάτωθεν τῆς Σ τ ο ἱ ῶ τ ὧ ν Ἀ θ ῆ ν α ἰ ὧ ν. Αἱ ἀνασκαφαὶ ἤρξαντο ὅθεν ὁ κ. Ὡσσουλλιὲ κατέλιπεν αὐτὰς τῷ 1880 (Σ. Σ.).

μνημα περί τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων τοῦ Ἰωάννου τῆς Ἀσίας, ἐπισκόπου μονοφυσίτου τῆς Ἐφέσου κατὰ τὸ δεύτερον ἡμισυ τοῦ ἑκτοῦ αἰῶνος, συγγραφῆς πολλῶν βιβλίων ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας τῆς επο-
χῆς αὐτοῦ.

Ο κ. Heuzey ἀνακοινῶται τῇ Ἀκαδημίᾳ πραγματεῖαν δι' ἧς παραβάλλει τὰ γλύμματα χρυσοῦ δακτυλίου, οὗ πρὸ πολλοῦ ἀνακαλυφθέντος ἐν Μυκῆναις, πρὸς 2 εὑρηγὰς ἐπὶ ἀναγλύφου τοῦ Λούβρου, ἅτινα ἀνήκουσι τοῖς λεγομένοις τῶν Χεταίων ἢ Χιτιτῶν. Τὸ ἀνάγλυφον τοῦτο προέρχεται ἐκ Καρπὸς ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Ἄνω Εὐφράτου ἔκτυπουνται. Δύο στίχοι ἰδιογραφικῶν χαρακτῆρων ἐν ἀναγλύφῳ, προσομοίῳ τῷ συνήθει τύπῳ γραφῆς, ὅστις φέρεται ἐν τοῖς τοιοῦτοις μνημείοις. Πολλὰ λεπτομέρεια συνήγορῶσιν ὑπὲρ τῆς κατὰ τὴν ἀσσυριακὴν τέχνην τοῦ ἐνάτου αἰῶνος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ.

Συνεδρία τῇ 5)17 ὁκτωβρίου.

Ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ ταύτῃ τῶν Παρισίων πρὸς τὰς ἄλλας ἀνακινώσασιν ὁ κ. Tisserand παρέχει λεπτομερείαν τινὰς περὶ τοῦ ἑναγχοῦ ἀνακαλυφθέντος δορυφόρου τοῦ Διὸς. Τῇ 25/6 Σεπτεμβρίου παρελθόντος ὁ κ. Bernard, ἀστρονόμος τοῦ ἀστεροσκοπείου τοῦ Lick ἐν Καλλιφόρνιᾳ ἡγγεῖλε τὴν ἀνακάλυψιν, ἀνακάλυψιν ἀξιοθαύμαστον, καθότι ἀπὸ τοῦ Γαλιλαίου οἱ ἀστρονόμοι πάντες ἐξήτασαν τὸν Δία καὶ τοὺς δορυφόρους αὐτοῦ. Ἐκαστος δ' αὐτῶν ἐβούλετο ἰδεῖν τὸ νέον ἀγγελθέντα δορυφόρον, ἀλλ' αἱ προσπάθειαι αὐτῶν ἀπέθνησκον μάταιαι· τούτου δ' ἐνεκά τινες συνέλαβον τὴν ιδέαν ὅτι κατὰ λάθος ἐποιήσατο ὁ ἀμερικανὸς ἀστρονόμος. Δὲν ἐλησμονήθη τὸ συμβῆναι τῷ Ἐρσχαίλῳ διὰ τὸν Οὐρανὸν ὅστις ἀπέδωκεν ἐξ δορυφόρου τῷ ρηθέντι πλανήτῃ, μὴ ἔχοντι ἢ δύο, τετράκις πλανηθῆς ὑπὸ ἀστερίσκων. Ἐξηνέχθησαν καὶ ἄλλαι τινὲς ἀμφιβολίαι, ἀλλ' αἱ νέαι λεπτομέρεια περὶ τῶν πρατηρήσεων τοῦ Βερνάρδου οὐδεμίαν καταλείπουσιν ἀμφιβολίαν. Ὁ δορυφόρος, ὃν ἀνεκάλυψεν οὗτος ἐστὶν μικρότερος καὶ τῶν μικροτάτων γνωστῶν δορυφόρων τοῦ Διὸς. Ο κ. Βερνάρδος ἐποιήσατο τὰς παρατηρήσεις αὐτοῦ ἐπὶ πέντε ἡμέρας κατὰ συνέχειαν τῇ βοηθείᾳ τοῦ τηλεσκοπίου τοῦ ἀστεροσκοπείου τοῦ Lick, τουτέστι τοῦ μεγίστου τηλεσκοπίου τοῦ κόσμου.

Ο κ. Tisserand ἀνακοινῶται ὡσαύτως ὅτι πρώτης τάξεως κομήτης ἀνεκαλύφθη διὰ τῆς μελέτης τῶν φωτογραφικῶν ἀντιτύπων. Ἀναμφιδόλως τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην ἐπακολούθησεν πολλὰ ἄλλα, εἰς κρίνωμεν ἐκ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν μικρῶν πλανητῶν, οὓς ἡ φωτογραφία συνετέλεσε ν' ἀνακαλυφθῶσιν ἀπὸ τίνος.

ΠΕΡΙ ΤΙΝΩΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ ΤΗΣ ΑΡΤΙ ΑΠΟΤΕΦΡΩΘΕΙΣΗΣ

ΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΜΑΧΑΙΡΑΔΟΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ,

Γνωστόν, ἐξ ὧν ἐδημοσιεύθησαν ἐν ταῖς ἐφημερίδιν, ὅτι κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐπυρπολήθη ἡ περικαλλὴς καὶ ἱστορικὴ μονὴ τῆς Μαχαιράδος ἐν Κύπρῳ καὶ ὅτι εἰκόνας τινὲς ἱστορικαὶ καὶ ἡ βιβλιοθήκη τῆς μονῆς ἐγένοντο παρανάλωμα τοῦ πυρός. Ἡ βιβλιοθήκη τῆς μονῆς ταύτης ἐνεῖχεν ἱκανὰ χειρόγραφα. Περί τινων δὲ τούτων ἐπέσταλθον ἡμῖν τὰ παρατιθεμένα ὧδε, ἅπερ παρέχουσι πληροφορίας περὶ τοῦ εἶδους αὐτῶν.

Ἰδοὺ αὐτὰ·

Ἐξετάσαντες ἐπὶ πολὺν χρόνον κατὰ τὴν ἐν Κύπρῳ πολυετῇ διαμονῇ ἡμῶν τὰς ἐν αὐτῇ βιβλιοθήκῃ καὶ ἐξακριβώσαντες καλῶς τε καὶ ἐπισταμένως τὰ ἐν αὐτῇ χειρόγραφα ἐρρόμεθα ἀναγράψαι καὶ ἀποσπάσματα τινὰ ἀπορῶντα εἰς σπουδαῖα χειρόγραφα τῆς ἐν Κύπρῳ Ἱερᾷ Μονῇ Μαχαιράδος.

Α'. Εὐαγγέλιον. — Συγκείμενον ἐκ φύλλων 300 περίπου, περιλαμβάνει τοὺς τέσσαρας Εὐαγγελιστάς, ἥτοι τὰ καθ' ἑκάστην τοῦ ἐνίκου-

τοῦ τὴν περίοδον ἀναγινωσκόμενα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Εὐαγγέλια. Τὸ τεῦχος ἐστὶν ἐν φύλλῳ, μεγάλοις ἀγκυλωτοῖς γράμμασι γεγραμμένον περὶ τὴν Θ'. πιθωνώτατα ἑκατονταετηρίδα, φέρον καὶ σημεῖα τῆς ἀρχαίας μουσικῆς, διὰ κινναβάρους σσημασμένα, ἔχον τὰς τῶν Εὐαγγελίων ἀρχὰς χρυσογραφεῖς, τὰ δ' ἀρκτικά στοιχεῖα χρυσοῦ καὶ ποικίλοις χρώμασι κεκοσμημένα.

Β'. Ἰώδ. — Τεῦχος, τὸ ἀρχαιότερον καὶ λαμπρότερον ὧν κέκτηται ἡ βιβλιοθήκη αὕτη χειρογράφων, ἀριστοῦργημα ὄντως καλλιγραφίας. Τοῦτο φαίνεται ἱερότολοι χεῖρες ἡρωτηρίασαν πολλαχού. Ἐργάφῃ ἴσως ἀρχομένης τῆς Η'. ἑκατονταετηρίδος. Περιέχει δὲ νῦν τὸ τεῦχος φύλλα 252 σὺν τῷ ἐξωφύλλῳ τοῦ τεύχους ἐν φύλλῳ σχήματι. Ἔστι δὲ ὅχι ἀπλῶς τὸ τοῦ μακαρίου Ἰώδ βιβλίον καὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ εἰς αὐτὸ σειρὰ τῶν ἀρχαίων ὑπομνηματιστῶν. Καὶ τὸ μὲν κείμενον κατὰ μέσον γέγραπται τοῦ φύλλου στρογγύλοις γράμμασι· περὶ δὲ ἐπὶ τῆς ὥας ἡ Ἑρμηνεία, μικροτέροις κεφαλαίοις γράμμασι τοῖς λεγομένοις ἀγκυλωτοῖς (unciales). Πολλαχού δὲ τοῦ κειμένου φέρονται καὶ τὰ κριτικά σημεῖα, οἷον ὁ περιεστειγμένος ὁ θελὸς καὶ ὁ ἀστερίσκος. Κεκόσμηται δὲ καὶ πολλαῖς εἰκόσιν οὐκ ἐξειργασμέναις καλλιτεχνικῶς, τὰς τῆς βίβλου ὑποθέσεις ἀπεικονίζουσαις.

Γ'. Νικηφόρου Χούμνου. — Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μεγάλου, γεγραμμένον κάλλιστα καὶ ἐπιμελεστάτα κατὰ τὴν ΙΔ'. ἑκατονταετηρίδα· σύγκεινται δ' ἐκ φύλλων 385, ἀλλ' ἐν τῷ τέλει ἐστὶν ἑλλίπες. Ἐνεῖσι δ' ἐν αὐτῷ τὰδε:

α') Περὶ κόσμου καὶ τῆς κατ' αὐτὸν φύσεως· β') Περὶ τῶν πρώτων καὶ ἀπλῶν σωμάτων, ὅπως χρὴ νοεῖν ἐφ' ἑκάστου κτλ. γ') Ὅτι τῆς γῆς ἐν μέσῳ τοῦ παντὸς ἐστῶσης. ταύτης κατωτέρω ἐστὶν οὐδέν, ἄνω τοῦ λοιποῦ παντὸς ὄντος. δ') Ὅτι μήτε ἡ ὕλη πρὸ τῶν σωμάτων, μήτε τὰ ἦδη χωρὶς, ἀλλ' ὁμοῦ. ε') Ἀντιθετικὸς πρὸς Πλωτίνον, περὶ ψυχῆς.

Νικηφόρος Χούμνος ὁ ἐπὶ τοῦ κανικλείου ἡκμαζεν ἐπὶ Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου τοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἦν, κατὰ τὸν ἱστορικὸν Ι. Καντακουζηνόν, σοφὸς ἀνὴρ καὶ θαυμαστὸς ἐν φρονήσει, πολλῆς τε ἀπολαύων πρὸς βασιλείῳς εὐνοίας τε καὶ τιμῆς· δι' ἣν καὶ τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Εἰρήνην τῷ υἱῷ αὐτοῦ, τῷ δεσπότη Ἰωάννῃ, πρὸς γάμου κοινωνίαν ἡγάγεν ὁ βασιλεὺς¹.

Δ'. Ηουλίου Πρεσβυτέρου. — Τεῦχος ἑλλίπες, ἐν φύλλῳ μεγάλῳ, συγκείμενον ἐκ φύλλων 256, γεγραμμένον δὲ περὶ τὴν Θ'. τελευτῶσαν ἢ τὴν Ι'. ἀρχομένην ἑκατονταετηρίδα ὑπ' ἀπαιδέτου ἀντιγραφῆς. Τὰ περιεχόμενα δ' αὐτοῦ εἰσι τὰδε:

α') Συναγωγὴ ἀποριῶν καὶ ἐπιλύσεων, ἐκλεγείσα ἐν ἐπιτόμῳ ἐκ τῆς Εὐαγγελικῆς Συμφωνίας τοῦ ἁγίου Ἡουλίου πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων (ἐν κεφαλαίοις Ε'. β') Τοῦ ἁγίου Βασίλειου ἐκ τῶν κατὰ Εὐνομίου περὶ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος. γ') Τοῦ ἁγίου Κορίλλου Ἀλεξανδρείας ἐκ τῶν πρὸς Ἑρμείαν περὶ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος. δ') Ἰουστίνου Φιλοσόφου καὶ Μάρτυρος ἐκ τῆς Ὁρθῆς Πίστεως· ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἕτερα διάφορα, ἅπερ παραλείπομεν.

Ε'. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. — Τεῦχος ἐν φύλλῳ ἑλλίπες τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος, περιέχον φύλλα 388, γεγραμμένον δὲ περὶ τὴν ΙΒ' ἑκατονταετηρίδα. Περιλαμβάνει τὴν εἰς τὰς πράξεις Ἑρμηνείαν ἐν Ὁμιλίαις Ν', ὧν λείπει τὸ πλεῖστον τῆς Α'. καὶ αἱ τελευταῖαι δύο.

ΣΤ'. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. — Τεῦχος ἐν φύλλῳ ἐπὶ λαμπρᾷ περγαμινῆς κεκαλλιγραφημένον ὑπ' ἀνδρὸς λογίου. Αἱ ἐπιγραφαὶ πάντων τῶν Λόγων, ὥσπερ δὴ καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν περιόδων οἱ κεφαλαῖοι ἀρκτικοὶ χαρακτῆρες εἰσὶ χρυσογραφεῖς, ἐξειργασμένοι δεξιότατα. Ἔστι δὲ γεγραμμένον, καθὰ τεκμαιρόμεθα, περὶ τὴν Ι'. ἑκατονταετηρίδα, καὶ σύγκειται ἐκ φύλλων 346. Ἐν τῷ προτεταγμένῳ δὲ πίνακι τῶν περιεχομένων ἐκτίθησιν ὁ ἀντιγραφὴς ἐξήγησιν τῶν ἐπὶ τῆς ὥας φερομένων κριτικῶν σημείων. Οἷτοι δὲ οἱ Λόγοι τοῦ Θεοῦ Πατρὸς εὑρηγὰς ἐν αὐτῷ· α') Εἰς τὸ Πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδύτητα· β') Ἀπολογητικὸς τῆς εἰς Πόντον φυγῆς ἔνεκεν καὶ αἰθῆς ἐπανόδου ἔκειθεν μετὰ τὴν τοῦ

1) Ἱστορ. Α', τδ, σελ. 67 Βο.η — Πρβλ. καὶ Νικηφ. Γρηγορ. Ζ', ζ, σελ. 147. Paris, καὶ Γ. Παχυμ. Δ', ζ, σελ. 198 Bon.